

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

MIŁOŃ RZYMSKIE
Jutro Piotra w Okowach.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

MIŁOŃ ŚLĄSKI
Jutro Robisław.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Dzień rodzina	Barometr do 0° Reaumura w miarze Paryżkiej	Stopnie ciepła podług Reaumura	Psycho- metr	Wiatr		Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i róża uwagi
30	6 27"	6° 400	+ 12, 5 1/2,	94	Północny słaby	Pochmurno	Deszcz
2	6, 506	+ 16,	4 1/4,	71	„ średni	Pochmurno	
10	6, 140	+ 13,	4 1/4,	45	„ „	Pochmurno	

Wiadomości zagraniczne.

— Paryż 14 Lipca —

Xiążę i księżna Nemours wyjechali wczoraj z Neuilly udając się do Londynu.

Podpułkownikowi Cavaignac poruczono dowództwo pulku zuawów.

Odjazd generała Cabrery do jednej z twierdz nastąpi dopiero za kilka dni. Jest ono bardzo cierpiący i kilka z jego ran otworzyło się.

Słychać, że rząd otrzymał dziś depeze z Algieru, zawierają one jak mówią raport marszałka Valée o wyprawie do Miliany.

Baron Arnin nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister króla pruskiego wyjechał wczoraj do Berlina i wrócić ma tutaj dopiero w końcu października.

— Dnia 15 Lipca. —

Dziś posiedzenia roku 1840 zostały zamknięte. W izbie deputowanych odczytał minister spraw wewnętrznych proklamacyę królewską zamykającą izby. W izbie parów prezes rady wyczytał podobną proklamacyę kanclerzowi który ją odczytał. Izba deputowanych rozesała się z okrzykiem: „Niech żyje Król.”

Admirał Baudin przybył wczoraj do Paryża, następcą jego admirał Mackau jeszcze się tu znajduje. *Capitole* donosi, że p. Mac-

kau miał wczoraj konferencyę z prezesem rady i ministrem marynarki. Dziś mówiono, że w ciągu dnia jeszcze mieć będzie posłuchanie u króla i bezzwłocznie odjedzie. Wspomniany dziennik donosi zarazem, że i pan Mackau obstawał przy konieczności zwiększenia środków wyprawy i że p. Thiers okazał się skłonny dopełnić tego żądania.

Quotidienne utrzymuje, że dyplomacya Stanów Zjednoczonych nie jest obcą ograniczeniu wojska przeznaczonego do Rio de la Plata. Potwierdzenie tego zdania znajduje się w następującem wyrażeniu dziennika *National*. Mówią że zwrócono nagłą uwagę gabinetu na istnienie traktatu między Francją i Zjednoczonymi Stanami Ameryki podług którego rządowi francuzkiemu nie wolno więcej nad przeznaczoną liczbę wojska wysadzić na brzegi amerykańskie.

— Perpignan 10 Lipca. —

Pierwsza kolumna karlistów licząca 2400 ludzi przybyła tutaj. Znajduje się przy niej znakomita liczba oficerów wszelkich stopni. Wszyscy są w wielkiej nędzy, a większa liczba żołnierzy są to młodzi ludzie 18—20 letni. Między oficerami wymieniają szwagra Cabrery Polo, dowódcę dywizyi walenayuskiej Forcadella, dowódcę aragońskiego, Llangoastera, Covello, Morales, Bureo, Arnaux, sze-

fa sztabu Cabrery. Rząd wydał wszystkim prawie oficerom przybyłym z tą kolumną paszporty do środkowych departamentów Francyi.

Z Tnlona piszą 9 czerwca: »Słychać, że pasza Egiptu kazał oświadczyć p. Thiers, iż gotów jest wypuścić flotę turecką, jeśli Francya zaręczy: 1) Bezpieczeństwo osób znajdujących się na okrętach. 2) Dziedzictwo Egiptu i Syrii, której granice oznaczyć mają kommissarze pięciu mocarstw, i że chce opłacać roczny haracz względem wysokości którego ciż kommissarze mają postanowić. Te projekta spowdowały pana Thiers, że wysłał do Alexandryi pana Eugeniusza Perier z dość obszerném pełnomocnictwem.

— Madryt 7 Lipca. —

Powszechnie mniemają, że posiedzenia kortezów w ciągu tygodnia zamknięte zostaną.

Xiążę następca tronu sasko-koburskiego przybył w dniu 30 czerwca do Sevilli, i był tamże obecnym na walce byków. Gazety sewilskie tysiączne tworzą domysły względem celu jego podróży a jedna z nich nazywa go już przyszłym xięciem hiszpańskim.

— Lizbona 29 Czerwca. —

Słychać iż rząd życzy sobie ponowie układy względem mającego się zawrzeć z Anglią traktatu handlowego, albowiem rozpoczęte w tym przedmiocie układy między Anglią i Francją wielką trwogę obudziły w właścicielach winnic w Portugalii. Uważają przeto za podobne do prawdy, że skoro pan Howard de Walden otrzyma w tym przedmiocie instytucyę, wkrótce przyjdzie do układu. Słychać że sprawujący interesa amerykańskie pan Karanagh jeszcze trzy tygodnie tu pozostanie aby mógł zabrać z sobą traktat z Stanami Zjednoczonymi.

— Konstantynopol 1 Lipca. —

Posel egipski Sami Bey, znajduje się jeszcze w kwarantannie Kukeli, gdzie pozostał ma do przyszłej niedzieli (5 lipca). Słychać, że dopiero po wyjściu z kwarantanny, ma dopełnić złoceń z jakimi tu przybył.

W dniu 27 z. m. królewsko francuzki poseł hrabia Pontois miał posłuchanie u sultana, na którym złożył sultanowi zawiadomienie ze strony króla francuzkiego, o zaślubinach xięcia Nemours.

Zgon króla Jmci pruskiego, jest tu szczerze i głęboko żalowany. Arabia Pontois z

powodu tego odwołał bal zapowiadziany w Terapio. Zaślubiny ministra handlu Ahmeda Fethy paszy z xiężniczką Aitie odbyły się wprawdzie, ale tylko podarunki ślubne, jak zwykle, obnoszone były po nlicach Konstantynopola, inne zaś uroczystości, z powodu śmierci króla Wilhelma III. na 20 dni odłożone zostały, co powszechnie zadziwiło i podobalo się.

W dniu 26 czerwca, przybył tu paropływ angielski z Alexandryi, z depezsami, które nie tylko potwierdzają wiadomości o powstaniu w Syrii, zdobyciu Beirutu i innych miejsc przez powstańców, ale nawet przyniosły doniesienia o buncie w Alexandryi. Depesze te zawierają w krótkich słowach co następuje: »Ostatnie nie zupełnie jeszcze przytlumione powstanie w Kairo, sprawiło bardzo niekorzystne wrażenie w Alexandryi. Mieszkańcy obu tych miast szemrali bardzo głośno przeciwko środkom zmuszającym do słożby gwardyi narodowej. Zaledwie pozornie przywróconą została spokojność w Kairo, vice-król udał się do Alexandryi, gdzie właśnie tylko co nadeszły depesze o oddaleniu Chozrewa paszy, i powstaniu w Syrii. Smutek z powodu tój ostatniej wiadomości, przeinogł ukontentowanie sprawione przez pierwszą. W dniu 16 czerwca 16 statków po największój części fregat z 8000 regularnego wojska i 4000 Albańczyków odplynęło do Beirut pod dowództwem Abbas paszy, a w Alexandryi i Kairze nie pozostało więcej jak 2,000 ludzi. Gdy miasto zostało ogolocene z wojska i mieszkańcy dowiedzieli się o powstaniu w Syrii i że górale tamtejsi chcą udać się pod opiekę hatszeryfu Gilany, lud zaczął domagać się tych samych korzyści, wpośród pogroźek i przekleństw. Przy odpłyoeniu okrętu angielskiego, powstanie w Alexandryi tyle się rozszerzyło, że Mehmed Ali musiał schronić się do jednego portu i był oblegany przez zbuntowanych. To są wiadomości statkiem angielskim przywiezione, jednakże pod wielu względami, są one bardzo wątpliwe, a najświeższe wiadomości w Dostrzegaczu austryackim, nie wcale nie wspominają o podobnych wypadkach w Alexandryi.

Hafiz pasza przedsięwziął małą wojnę przeciw Keur Hussein Bejowi pod Kars i tego stronnika Mehmeda Ali zopędził w jego wozy. Zdaje się, że wyprawa ta wywarła moralny wpływ na ludność w Syrii, która oczekuje pomocy z Turcyi.

Rozmaitości.

Przepis zapobiegający dręczeniu zwierząt.

Xiąża w Szwareburg-Sonderhausen wydał temi czasy pod względem zapobieżenia dręczenia zwierząt, następujące rozporządzenie: »Gunther Fryderyk Karol, z łaski Bożej książę w Szwareburg-Sonderhausen. Jak niewątpliwą jest rzeczą, iż wielka część zwierząt na rozmaity sposób dla pożytku człowieka jest przeznaczoną, i że człowiekowi takowych do swoich zamiarów używać wolno, tak też niewianni nie można, a nawet oburzającą jest rzeczą, gdy widzimy, iż w niektórych miejscach ludzie srogo się z zwierzętami obchodzą, któreto obchodzenie się, nie tylko, że człowieka godność poniża, ale nawet przekracza granicę prawa jego własności, a przeto niecierpianiem ale raczej surowo zakazaniem i ukaraniem być zasługuje. Najskuteczniejszy środek zapobieżenia takowym nadużyciom, zależy bezsprzecznie na wychowaniu młodzieży i publicznem udzieleniu nauki; wzywam przeto wszystkie konsystorze moje do czuwania nad tem, aby w szkołach mojego kraju dokładnie przedmiot ten młodzieży wyświecano, i wyobrażenia jej w tej mierze prostowano, a mianowicie, aby jej przyzwoiła naukę w pamięć wbijano, że człowiek wprawdzie z zwierząt i z ich sił pożytek ciągnąć i pod tym względem, w miarę jak mu niebezpieczeństwem lub uszkodzeniem grożą, nawet zabić je może, ale wcale nie ma prawa do zatrucia im śmierci niegodziwemi udręczeniami, albo odbierania im życia swawolą, i że sama ludzkość szczególniejszą na człowieka wkładę powinność, aby się pieczołowicie i względnie z domowemi zwierzętami obchodził, nie zaś, aby głodem, smęganem i nieludzkim obchodzeniem się przynaglał je do pracy, która ich siły przechodzi. Wcześniej w tej mierze zaszczepianie prawych uczuć w serce młodzieży, tem potrzebniejszem i zbawienniejszem się okazuje ileż przeto zapobiedz można, by młodzież przez swawolne dręczenie i smęganie zwierząt, swego własnego serca nie zatwardzała, a tem samem, by uczucia swego na niesszczęścia cierpiącej ludzkości nie stępiła. Z tego względu jestem spowodowany włożyć także na rodziców, opiekunów i nauczycieli,

nieodzowną powinność, przykładania się wszelkimi sposobami, aby ten cel pod względem młodzieży, która ich dozorowi i pieczy jest powierzona, jak najsumienniej na oku miano, i ile możliwości osiągnąć się starano. W wielu krajach zawiązały się towarzystwa dla zabieżenia różnemi sposobami temu, nasz wiek poniżającemu obchodzeniu się z zwierzętami, jakoż z przyjemnością dowiedziałbym się, gdyby w moim kraju podobne towarzystwo do skutku przywiedzionem zostało, któremubym najchętniej nie tylko mojej opieki ale nawet wsparcia udzielił. Z tem wszystkiem dla zapobieżenia dręczeniu zwierząt, także w drodze ustawodawczej stanowiąc mniejszem; I, iż każdy, który jakie zwierzę umyślnie, bądź takowe jest albo nie jest jego własnością, 1) niezwyčajnym, i oraz więcej niż potrzeba, bolesnym sposobem zabija; 2) jeżeli nie idąc zwyčajną, powolną drogą do osiągnięcia swych zamiarów, boleści, lub męczarnie mu zadaje; 3) albo też, nawet w pozwołonym zamiarze, boleści jego niepotrzebnie pomnaża; 4) kto takowe ujmowaniem potrzebnej do jego hytu żywności dręczy; 5) kto je niezgodnie z jego naturą i nad jego siły srogiem obejściem się do osiągnięcia swoich celów przynagla; takowy o dręczeniu zwierząt obwinionym i sześćcio-tygodniowem więzieniem, a według okoliczności nawet stosowną karą pieniężną dotkniętym zostanie. II. Przy dopuszczeniu się tego niegodziwego uczynku, stopień udowodnionej złośliwości albo i moralnego zepsucia i jakości wyrządzonej zwierzęciu męczarni, stanowią mając najglówniejszą miarę w wyznaczeniu kary. — III. W razie kilkakrotnego dopuszczenia się tego bezprawia, względem zastrzeżenia kary powszechnie w tej mierze przyjęte zasady zastosowane być mają. IV. Rodziców, opiekunów albo nauczycieli tych osób, które się udręczenia zwierząt dopuszczają, jeżeli takowi o tem bezprawiu wiedzieli, a przeszkodzić mu nie usiłowali, jako społeczeństwu bezprawia do odpowiedzialności pod karę pociągnąć należy. — V. Nadmienione kary pieniężne wpływać mają do funduszu sierot i wdów tego obwodu, gdzie wykreowanie szasło. Spodziewam się, iż rządowe władze kraju mojego wydadzą przy należne rozporządzenia, aby powyższe karę oznaczone czynności, wcześniej doniesione i sądowni pod rozpoznanie oddawane były, tudzież, że nad wykonywaniem tego przepisu czuwać

i takowy zwyczajną drogą do wiadomości publicznej podawać będzie.»

Sonderhausen dnia 5 marca 1840.

Gunther Fryderyk Karol

książę w Szwarzburg-Sonderhausen.

— Dom w którym Napoleon. żył na wyspie Stój Heleny, jest teraz zupełnie opuszczony. W sali billardowej znajdują się niektóre ciekawe napisy skreślone przez żarliwych bonapartystów; przytaczamy następujące: »Michał Robert, bywszy grenadyrem, został majtkiem, aby mógł przywitać domek małego kaprala. Bądź zdrow!« »Kochałem cię djabelnie kiedyś był przy życiu; a jeszcze więcej cię kocham gdy nie żyjesz. Kurtua z 27go pułku piechoty liniowej.« »Późeganie starego dobosza, któremu u stóp piramid Napoleon ścisnął rękę. Nikolaj!« »Za życia świat; po śmierci 6 stóp ziemi!« »Takiemu życiu niedostawało takiej śmierci. Teraz dopiero uzupełnione dzieło Opatrzności.«

— W Tebach w Grecyi zaszła scena szczególna. Jeden z najstarszych bandytów nazwiskiem Mamalakis poległ w walce z żan-

darmeryą. Ponieważ wyznaczono cenę za jego głowę, przeto żołnierze ją odcieśli i zanieśli do mieszkauia matki rozbójnika dla sprawdzenia tożsamości. Z początku pokazano umyślnie głowę innego zbrojcy, a starszka z wzdargą ją odepchnęła, gdy jej pokazano głowę Mamalakisa poczernioną prochem i krnzem, matka poznała ją natychmiast, a ucałowawszy czoło i twarz zabitego, zawołała: »I taki to koniec miałeś Konstancynie! ale zebrałeś jakieś zasiał, a król jest sprawiedliwy!« Później włożyła swoje najpiękniejsze suknie i z innemi niewiastami odśpiewała synowi pieśń pogrzebową.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 30 do dnia 31 Lipca.

Dobiecki Eustazy ob., Głogowski Michał ob., Bąkowski Ignacy, Sobieski Jan ob., Harnowski Józef ob., z Polski; — Czacka Maryanna hr., Czacki Felix hrabia, Romer Henryk syn obywatelski, z Galicyi.

Wyjechali z Krakowa.

Machnicki Alexander ob., Szuwalski Adam ob., Kałatowicz Jan książę, Głogowski Michał obywatel do Galicyi; — Parys Jan ob., do Pruss.

Doniesienia Urzędowe.

Nro 70.6

PREZES

SĄDU III. INSTANCYI.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Stosownie do art. 118 k. c. podaje do publicznej wiadomości, iż Trybnał I. Instancyi kraju tutejszego wyrokiem z dnia 20 lutego roku bieżącego w myśl art. 116 k. c. inkwizycyi z świadków na okoliczności, od jak dawna Wawrzyniec Gorączkiewicz nie znajduje się w kraju tutejszym, i gdziebysię na teraz znajdował dał miejsce.

Kraków d. 24 lipca 1840 r.

W Zastępstwie Prezes Są-

du Appellacyjnego

MAKOLSKI.

Widerakiewicz Z. Sekr.

(3r)

CENY ZBOZA

na targowicy publicznej w Krakowie w 3ch gatunkach praktykowane.

Dnia 20 i 21 Lipca 1840 roka.	1. GATUNEK				2. GATUNEK				3. GATUNEK			
	od		do		od		do		od		do	
	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.	z.	g.
Krz. Pszenicy	31	20	31	—	30	—	29	—	27	—	—	—
„ Zyta....	19	—	—	—	18	20	18	—	17	—	—	—
„ Jęczmieni.	15	15	15	6	14	—	—	—	—	—	—	—
„ Owsa....	13	—	—	—	12	24	—	—	—	—	—	—
„ Grochu..	19	—	—	—	18	—	17	15	17	—	—	—
„ Jagiel....	33	—	—	—	32	—	—	—	28	—	—	—
„ Rzepaku.	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Centnar siana	1	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ słomy..	2	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Sporządzono w Wydziale S. W. i Policyi,

Kraków 26 Lipca 1840 r.

J. Chaberski Z. R. W S. W